



گفت و گوهدایی با عباس کیارستمی

همراه با گفت و گوی صالح نجفی با عباس کیارستمی

با دیباچه‌ای از احمد کیارستمی

گادفری چشایر

ترجمه صالح نجفی

www.ketab.ir

سرشناسه: چشایر، گادفری، ۱۹۵۱ - م.

عنوان: گفت و گوهایی با عباس کیارستمی

نام پدیدآور: گادفری چشایر، ترجمه صالح نجفی

شابک: ۶۴-۲-۸۹۸۷-۶۰۰-۸۹۸۷. ۹۷۸. وضعیت فهرست نویسی: فیبا

پادداشت: عنوان اصلی؛ ۲۰۱۹؛ Conversations with Kiarostami، ۲۰۱۹

موضوع: کیارستمی، عباس، ۱۳۹۵-۱۳۱۹. موضوع: سینما -- ایران

شناسه افزوده: نجفی، صالح، ۱۳۵۴-، مترجم.

رده بندی کنگره: PN1۹۹۸/۳. رده بندی دیوبی: ۷۹۱/۴۳۰۲۳۳۰۹۲

شماره کتاب شناسی ملی: ۶۲۰۲۳۷۱

با همکاری بنیاد کیارستمی
KIAROSTAMI FOUNDATION

گفت و گوهایی با عباس کیارستمی

گادفری چشایر، ترجمه صالح نجفی

همراه با گفت و گوی صالح نجفی با عباس کیارستمی

چاپ سوم، پاییز ۱۴۰۲، ۵۵۰ نسخه

تهران، خیابان انقلاب، چهارراه کالج، ساختمان ۴۰۰، طبقه دوم، واحد ۵، نشر لگا

تلفن تماس: ۰۲۱ ۶۵ ۹۹ ۶۶ ۹۶

«کلیه حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است.»

آدرس فروشگاه آنلاین نشر لگا: www.legapress.ir

ایستاگرام نشر لگا: [lega.press](https://www.instagram.com/lega.press/)

فهرست مطالب

۷	یادداشت مترجم
۱۱	دیباچه احمد کیارستمی
۱۰	مقدمه
۲۵	«گفت و گوهایی با کیارستمی»
۳۱	نان و کوچه
۴۱	زنگ تفریح
۴۷	تجربه
۵۱	مسافر
۶۱	منم میتونم
۶۰	دوراه حل برای یک مسئله
۶۹	لیاسی برای عروسی
۷۷	زنگ ها
۷۹	بزرگلاشت معلم ها
۸۳	گزارش
۱۰۳	راه حل یک
۱۰۰	کاخ جهان نما
۱۰۹	قضیه شکل اول، شکل دوم
۱۱۷	دندان درد
۱۲۱	به ترتیب یا بدون ترتیب
۱۲۳	همسرایان
۱۲۷	همشهری

۱۳۳	اولی ها
۱۳۵	خانه دوست کجاست؟
۱۶۱	کلوژاپ یا نمای نزدیک
۱۷۵	زنگی و دیگر هیچ
۱۹۱	زیر درختان زیتون
۲۰۳	طعم گیلاس
۲۱۰	باد ما را خواهد برد
۲۲۰	«پیوست»
۲۲۷	ایرانی که چشم جهان را خیره کرد
۲۳۵	«گفت و گوی صالح نجفی به کیارستمی»
۲۷۱	چرخش دیجیتالی عباس کیارستمی
۲۷۹	پی نوشت: در رثای عباس کیارستمی (۱۳-۱۹۴۰)

«یادداشت مترجم»

نام بعضی نفرات

رزق روحمند است

این ترجمه پیشکشی است به تمام آن نفرات،
وپیش از همه به پویا پارسامقام

این کتاب حاوی شماری از بهترین گفت و گوهای به یادگار مانده از عباس کیارستمی است. تجربه غریبی است به فارسی برگرداندن حرف‌های مردی که جواب‌های نقدنویسی آمریکایی را به فارسی می‌داده. سوال‌ها را مرد ایرانی دیگری از انگلیسی به فارسی ترجمه می‌کرده و جواب‌های اوراهم او به انگلیسی تحويل نقدنویس آمریکایی می‌داده و... سال‌ها بعد یک ایرانی، تانيا احمدی، حرف‌های فیلم‌ساز فقید ایرانی را دوباره از فارسی به انگلیسی برگردانده و اکنون ایرانی دیگری آن حرف‌ها را از انگلیسی به فارسی بر/بازمی‌گرداند. سرگذشت این حرف‌های شباهت به سرگذشت فیلم‌های صاحب این حرف‌ها نیست. فیلم‌هایی که مدام در سفر بوده‌اند، از تهران به پاریس، به توکیو، به نیویورک، به ونیز و... هر بار که به ایران بازگشته‌اند گویی هویتی تازه یافته‌اند، بس که برابر چشم‌های غیرایرانی ظاهر شده‌اند و لابد از زمانی به بعد فیلم‌های استاد

ایرانی قبل از ساخته شدن این را هم در نظر داشته‌اند که کمی پس از اتمام فرایند تولیدشان می‌باید رخت سفر بینند و دور دنیا را بگردند و بعد که به وطن بر می‌گردند از چشم‌های ایرانی تمنا کنند که آنها را چنانکه هستند، چنانکه می‌توانند بود، بیینند. گادفری چشایر، نقدنویس برجسته آمریکایی، در گفت و گوهای گردآمده در این کتاب درباره تمام فیلم‌هایی که کیارستمی در سه دهه فعالیت مدام، از ۱۳۴۹ تا ۱۳۷۹، ساخته است بحث می‌کند، گفت و گوها در تهران آغاز می‌شود، در راه کوکر ادامه می‌یابد، و به باد ما را خواهد برد منتهی می‌شود. این شاید عالی ترین سند موجود درباره سیر تطور و تکامل سینمای کیارستمی باشد. باری، چشایر درباره همه فیلم‌های این سه دهه با خالق‌شان حرف می‌زند اما به واسطه سفریک فیلم از قلم می‌افتد، یکی از مهم‌ترین فیلم‌های کیارستمی. صدای کارگردان فقید در بسیاری از فیلم‌هایش حضور دارد. در مشهورترین اثرش خود او را می‌بینیم که پایان فیلم‌برداری را اعلام می‌کند. اما در این سه دهه در بسیاری از فیلم‌هایش اورامدام می‌بینیم، با همان هیبت شمایل وارش، بی‌آنکه لبخندی بیند، ابر احتمالاتی کند، یا تحت تأثیر قرار گیرد... در همان فیلم که صحبت درباره اش در این کتاب اتفاق افتاده است، مشق شب. گادفری چشایر و جیم کالول این افتادگی را به طرزی عالی جلو کرده‌اند: روی جلد کتاب عکسی از عباس کیارستمی آمده است، نمایی بسته از مردی که عینک تیغه درشتی زده و دهانش کمی باز است. این عکس کیارستمی کارگردان نیست، مردی با عینک تیغه پشت دوربین. تصویری است از کیارستمی بازیگر جلو دوربین کیارستمی کارگردان. نمایی است از مشق شب، آنجا که پشت و جلو دوربین، پشت و روی واقعیت، برهم افتاده‌اند تا حقیقت مطلقی را بازمایند که او از کوره راه‌های دروغ‌های سینمایی بازش می‌جست.

ترجمه حاضر ضمایمی دارد. دو ضمیمه در حقیقت پی‌نوشت‌هایی طولانی اند که در آخر کتاب آمده‌اند، اما ضمایمۀ اول متن پیاده شده گفت و گویی است که مترجم در سال ۱۳۸۷ با کیارستمی به انجام رساند. آن گفت و گوهی چگاه قرار نبود به انتشار

رسد. مترجم آن زمان جوانی سی و سه ساله بود که پنج سالی بود کار ترجمه متن‌های نظری را آغاز کرده بود. نخستین گام‌های ترجمه را برمی‌داشت، گام‌هایی پراز اشتباه و پراز اشتباق، و به قیاس از نابازیگران فیلم‌های کیارستمی شاید هنوز نامتترجمی غیرحرفه‌ای بود. گفت و گو در دفتر حمیده رضوی، دستیار آن سال‌های کیارستمی، صورت بست. حمیده پیش از استاد از دنیا رفت. در آن نشست، خاطره خدایی، شاگرد کیارستمی، هم حضور داشت. مترجم، سه سال پیش از آن گفت و گو، بعد از سال‌ها برای بار دوم مشق شب را دیده بود و گریسته بود و احساس کرده بود مهم‌ترین کشف زندگیش را کرده... کارگردان مشق شب آن زمان شیرین را ساخته بود و در آستانه ساخت کسی برای اصل بود. مترجم در خیال خود به آن گفت و گو به چشم صحبتی هقدماًتی می‌نگریست. همواره به گفت و گوی دومی می‌اندیشید. سال‌ها بعد بادهای تاریخ امده‌ها و آرزوهای او و بسیاری را با خود برداشت. مترجم به تجدید دیدار در میانسالی دل بسته بود، مانند منجّة شاهین قضا غافل بود. متن مصاحبه را دوست جوانم آرش پروین پیاده کرد و رفیق سقیفه علی سالم آن را ویراست. متن ترجمه رازهای یوسفی پور و رضارحمتی را خط به خط با اصلاح مقابله کرده‌اند و بسیاری لغزش‌ها رفع کرده‌اند. سهم شان در به ثمر رسیدن این ترجمه کمتر از مترجم نبوده است.